

נראדה אור

פרשת בראשית תשפ"ז

גליון שמונה שנה ז

באחד רבוע"ק מלעכוויטש קוידענע

בס"ד

{ שניני אור }

במוצאי שמחת תורה, אחר הקפות שניות, אחר שהשמיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א דברות קדשו (ראה כאן בגליון) שמעתי אברך סח לחברו: "הנוסח השתנה".

כאומר: בשנים עברו היה אדמו"ר שליט"א מעורר בדבריו על הטעון חיוזק בתורה, בתפילה, בצניעות וכו', ואילו השנה היו הדברים בנוסח של מחמאה – **אשריכם ישראל על דרכיכם הטובות ומעשיכם הטובים.**

השיב לו חברו: לאחר שבמשך שנים רבות הורה אדמו"ר שליט"א במה יש להשתפר, הנה כי כן הדברים עשו פרי וכעת נותר רק להחמיא לציבור על השיפור שנעשה...

התשובה נאמרה כמובן בדרך הלצה, אך לאמיתו של דבר הדיבורים בנוסח שכזה היו המשך ישיר לדברות הקודש ששמענו מספר שעות לפני כן.

בנעילת החג ביאר אדמו"ר שליט"א שבנפש היהודי קיים רובד חיצוני ורובד פנימי יותר. המידות והרצונות שאינם מצד הטוב, איתם מתמודד כל אחד מאיתנו, אינם אלא מהרובד החיצוני שבנפש, אך הנקודה הפנימית היא נשמה טהורה שאין בה אלא תשוקה אחת להתקרב ליוצרה ולעשות רצונה.

עבודתנו בימי ירח האיתנים לנקות ולטהר את החלקים ששייכים לרובד החיצוני שבנפשנו, אך **בבוא יום שמחת תורה זוכה היהודי להידבק בשלמות בה' יתברך באהבה על ידי גילוי הנקודה הפנימית שבו.** על כך מכוונים דברי הזוהר הקדוש שבשמיני עצרת נמצאים ישראל לבדם עם ה' יתברך, כמלך שסועד עם אוהבו לבדו.

השמחה העצומה שמקיפה את בני ישראל ביום זה נובעת מאותו גילוי. מהיכן נולדת שמחה גדולה כל כך בה' יתברך ובתורתו בליבו של כל אחד מאיתנו, אם לא על ידי גילוי הנשמה הפנימית שכל תענוג עולם אינם חשובים בעיניה נגד התענוג בקרבת יוצרה.

ומה תכלית הגילוי הגדול - כבר הזכיר אדמו"ר שליט"א שלא נהא כאותו שועל שיצא מהכרם רעב כפי שנכנס אליו. תפקידנו עתה לקחת את הגילוי להמשך הדרך, לזכור בכל מצב שכל החלקים הפחות יפים שנמצאים בנו אינם אלא כיסוי על המציאות האמיתית שלנו.

בדרך כלל מדבר אדמו"ר שליט"א בנוסח של תביעה לשיפור, אמנם הפעם רצה אדמו"ר שליט"א לעוררנו לבל נשכח את מציאותנו האמיתית שעומדת תמיד בשלמותה.

אשריכם ישראל אשר בכם בחר א-ל.

{ דברות קודש }

שבת בראשית - השלמת עבודת ירח האיתנים

שתמליכוני עליכם, שממליך על עצמו את הבורא יתברך כרצונו שתתגלה מלכותו בעולם.

ובמה, בשופר. כי בשופר נופח פנימיות נפשו, הוא חלק ה' שבקרבנו, בלא שום מציאות מעצמו - לא דיבור ואף לא דעת, כדאיתא בירושלמי (תענית ב א) גועים אחריו כבהמה, כלומר שמבטל עצמו בביטול גמור לרצונו יתברך בראשית הבריאה, ובזה נמשך חיות ממנו יתברך לחדש בריאת העולם.

המשך עבודה זו ביום הכיפורים על ידי העינויים והתשובה. כי התשובה היא על אשר הלך אחר רצונותיו ולא ביטל רצונו מפני רצון קונו. ובעבודת התשובה ועינוי הגוף מאכילה ושתייה ושאר תענוגים, מבטל רצונות גופו לה' יתברך, וכל מציאותו בטילה לרצון העליון בראשית הבריאה לגלות כבודו יתברך בעולם.

המשך העבודה בחג הסוכות במצות ארבעת המינים שמוליך ומביא. דאיתא במדרש (ויקרא רבה ל יד) שארבעת המינים כנגד אברי האדם לולב כנגד השדרה, אתרוג כנגד הלב, הדסים כנגד העינים והערבות כנגד השפתים. וכוונת ההולכה בארבעת המינים שמוליך אבריו עד לרצון העליון בביטול כל רצון אחר, ואחר כך מביא המינים אצלו להמשיך מבחינת 'אני ראשון' על כל איבריו ומציאותו עד לבחינת 'אני אחרון' בכל העינים.

ושלמות העבודה ביום שמיני עצרת 'אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו' (דברים ד לה), שנתאחד היהודי בה' יתברך בייחוד גמור, ואין בו שום רצון מלבד לעשות רצון יוצרו.

שלמות הביטול בשבת בראשית

זהו ענין שבת בראשית אחר הימים הקדושים, שנשלמה בה כל עבודת החודש הזה, במה שמתבוננים ישראל שנברא העולם בשביל התורה ובשביל ישראל שנקראו ראשית, כדי שיקשרו ישראל עצמם על ידי התורה לבחינת ראשית בכל מעשה וענין.

הגידו הצדיקים ששבת בראשית עדיין יש לה שייכות לימים הקדושים, והיא השלמת ימים אלו.

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ (א א). וברש"י 'בראשית ברא' - אין המקרא הזה אומר אלא דרשני, כלומר שהדרש הוא פשוטו של מקרא. כמו שאמרו חז"ל (בראשית רבה א א) שנברא העולם בשביל התורה שנקראת ראשית, שנאמר (משלי ח כב) 'ה' קנני ראשית דרכו', ובשביל ישראל שנקראו ראשית, שנאמר (ירמיה ב ג) 'קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, כל אוכליו יאשמו'.

תכלית הבריאה לקשר הכל לבחינת ראשית

במאור עינים (בפרשתן) מאריך בביאור דברי חז"ל שנברא העולם בשביל התורה ובשביל ישראל, והעולה מדבריו הקדושים שתכלית הבריאה שיקשרו הברואים הכל לבחינת ראשית. כי ראשית הרצון לבריאת העולם עבור גילוי כבודו יתברך, כמאמר הכתוב (ישעיה מג ז) 'כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו'. ותכלית הבריאה שבכל ענין שעוסק איש יהודי, יהיה זה באופן שממלא הרצון בראשית הבריאה לגלות כבודו יתברך בעולם, ובכל ענין יתבונן האם ממלא בזה הרצון שעבורו נברא העולם.

זהו ביאור שנברא העולם בשביל התורה ובשביל ישראל שנקראו ראשית, שעל ידי שישאל מדברים עצמם בתורה, ממלאים רצונו יתברך בראשית הבריאה בכל ענין שעוסקים בו. אבל אם הולך האדם אחר רצונו, הוא היפך בחינת ראשית, שממלא בזה רצונו שבה אחר הרצון העליון ואינו מכוון לרצון שבראשית הבריאה.

עבודת ירח האיתנים - ביטול לרצון העליון

זהו תוכן עבודת ירח האיתנים בראשית שנה, בעת נמשך ממנו יתברך חיות לחדש בריאת העולם. שבבוא ראש השנה מתבוננים ישראל ברצונו יתברך לברוא העולם עבור מידת המלכות, ומקשרים עצמם לגמרי לרצון זה בביטול כל רצון אחר, כמאמר חז"ל (ראש השנה לד) אמרו לפני מלכות כדי

זהו ביאור דברי רש"י בתחילת הפרשה אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם וכו', ומה טעם פתח בבראשית, משום 'כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים' (תהלים קיא ו) וכו', שיאמרו ישראל לאומות העולם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו וכו'.

כלומר, שיאמרו ישראל שכיון שברא הקדוש ברוך הוא העולם בשביל ישראל שנקראו ראשית - שיקשרו הכל לבחינת ראשית, לכן צריכים המה לקבל את הארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה' (דברים יא יב),

שבה יכול היהודי לקשר עצמו בשלמות לבחינת ראשית שאתאר עד בחינת אחרית בכל עניני העולם.

הדרן עלך ירח האיתנים והדרן עלן, לא נתנשי מינך ירח האיתנים ולא נתנשי מינך. יעזור ה' יתברך שיהיה גופא בתר רישא גריר (עירובין מא), ונמשך את קדושת הימים הקדושים לכל ימות השנה. מצדיקים איתא שעל ידי שעוסקים בתורה בימות ולילות החורף, זוכים להרגיש בהם קדושה. ה' יתברך ישמור את עמו ישראל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, שנזכה לשנה טובה ומתוקה ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

בראשית תשפ"ה, רעוא דרעיון

ליקוטי אמרים

קידושא רבא לכבוד חתן בראשית

שבת בראשית תשפ"ה

בני חיי ומזוני נשפעים מה' יתברך

בראשית ברא אלקים וגו' (א א). בדברי שלום איתא ששמע מאביו מרן האדמו"ר האמצעי - מסתמא בשם הצדיקים שבתיתב ברא נרמז בני חיי ומזוני. כי ברא הוא בן בארמית, וברא מלשון בריאות והוא חיי, וכן ברא מלשון 'בר ולחם' (מה) (כ) והוא מזוני. וכולם נמשכים על ידי התורה שנקראת ראשית.

ויש לפרש עוד 'בראשית ברא אלקים' - ראשית כל יש לידע שכל עניני בני חיי ומזוני נשפעים מאלקים.

אין כמעשי הקדוש ברוך הוא

בפרשה זו קוראים על בריאת השמים והארץ וכל אשר בהם, שנברא הכל במאמרו יתברך בששת ימי המעשה. ובספרים הקדושים (ראה באר מים חיים בפרשת ד"ה ועיקרן של דברים בשם הבעש"ט הק') איתא שאין מעשי הקדוש ברוך הוא כמעשי בשר ודם, כי אומן העושה כלי אין לו שייכות עם הכלי אחר עשייתו, אבל מעשי הקדוש ברוך הוא מתקיימים לעולם על ידי מאמרו, ואם יסיר מהם חיותו לרגע, יהיו כלא היו. ונרמז זה במאמר הכתוב (תהלים פו ח) 'אין כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך', שאין בכל מעשי הברואים כמעשי הקדוש ברוך הוא.

נעיצת סיום התורה בתחילתה

יש לנעוץ סיום התורה בתחילתה, כי בסיום התורה נאמר 'וימת שם משה' וגו' (דברים לד ה), ואמרו חז"ל (מנחות ל) מכאן הקדוש ברוך הוא אומר ומשה כותב בדמע. היינו, אף שהיתה הסתלקותו של משה רבנו בנשיקה על פי ה', ובאור החיים הק' (ויש פרשת אחרי) איתא שהוא בדרך תגלגל הנפש את הבר

אשריכם ישראל אשר בכם בחר א-ל

ברכת הקודש מוצאי שמחת תורה

אחר הקפות שניות

אשריכם ישראל, אשריכם ישראל אשר בכם בחר א-ל. כאדם שבורר תבואה מתוך המוץ, כן בחר ה' בנו מכל העמים לעסוק בתורה ומצוות, ונתן לנו את החודש הזה עם כל הימים הטובים והמצוות שזכינו לקיים.

אשריכם שעוסקים בתורה

אשריכם ישראל היוצאים מכוה מורא'דיגע חודש וכוה מורא'דיגע יום טוב, ומיד בצאתם מהסוכה ושמיני עצרת הולכים מחיל אל חיל לעסוק בתורה. אשריכם ישראל אברכים ובחורים שעוסקים בתורה באהבת תורה וביגיעת התורה.

אשריכם שעוסקים בתפילה

אשריכם ישראל אברכים בחורים וילדים יקרים שמכניסים לב בתפילה. אשריכם שכך הם תפילותיכם - תפילות השבת ותפילות ימות החול.

אשריכם שמתאספים בחבורות

אשריכם ישראל אברכים ובחורים יקרים שמתאספים בחבורות - 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' (מלאכי ג טז), מתחזקים תמיד לא ללכת אחר הרחוב ולא להיות מושפע מאויר החולין שברחוב. אברכים חסידיים ובחורים חסידיים מתנהגים כבימי קדם ואין להם מה להתבייש מדורות קודמים.

אשריכם שהולכים בצניעות

אשריכם בנות ישראל כשרות שגאות ללכת בצניעות, גאות להיות בזים לרחוב, לבזות את כל ההבלים שהרחוב מציץ. סיפר לי אחד האברכים שבכיתה של בתו כולם הולכים אחר איזה דבר הבל, וברוך ה' שכאן יש בנות שמבינות שהדבר הגדול ביותר שזוכים להיות בנות מלכים, וחפצות לעשות מה שמביא נחת רוח ושמחה להשם יתברך בכך שבדור כזה יש לו כאלו בנות.

אשריכם שמתבדלים מהכלים הפסולים

אשריכם ישראל שמבינים ומקיימים את כל הכלים מכלים שונים - בלא להיכנס כלל לפרטי הדברים. 'מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה' (שיר השירים ח ז), אומות העולם מפתים לדבר כזה ודבר כזה, וברוך ה' שבני ישראל בוז בבוז לו.

אשריכם ישראל אשר בכם בחר א-ל

והנחילכם התורה ממדבר מסיני מתנה

יעזור ה' יתברך שכל התפילות והבקשות יתקבלו לרחמים ולרצון ויעשו שורש למעלה ופרי למטה, שיושפעו כל ההשפעות הטובות וכל החסדים, שכולם יראו נחת מבניהם 'בנינו כנטיעים מגודלים בנותינו כזויות היכל' (תהלים קמד יב). 'אתה ה' תשמרם' (תהלים יב ח) שיגדלו באהבת תורה ותהיה להם חיות בתורה, בתפילה ובמצוות.

יעזור השם יתברך שכולם יהיו בריאים, שיזכו כולם לשמחות בלבבות שמחים ויהיו כולם דבקים בתורה, בתפילה, במצוות ובעבודת הבורא באהבה. שיהיה א גוטן ווינטער, א געזונטן ווינטער, שנה טובה ומתוקה בכל הענינים.